

ADVIES VAN HET AFSTAMMINGSCENTRUM INZAKE DISCREET BEVALLEN

Waar de Vlaamse overheid het Afstammingscentrum oprichtte ter bescherming van het recht op afstammingsinformatie, gaat de federale wetgever met een regeling voor discreet bevallen hier opnieuw bijkomende drempels opwerpen. Met een wetgevend kader zal de praktijk van discreet bevallen meer genormaliseerd worden, hetgeen voor het kind in kwestie nefast is. Dit, terwijl de 'noodsituatie', de aanleiding tot discreet bevallen, niet door het kind zelf veroorzaakt wordt, maar door de context. Het kind verdient hier dan ook bijkomende rechtsbescherming. Eender welke wettelijke regeling moet expliciet het recht op afstammingsinformatie garanderen. Dit zowel voor het kind, als later voor de volwassene, zonder vetorecht van de moeder.

1 INLEIDEND

Voorstellen rond discreet bevallen werden al vaker ingediend maar nooit goedgekeurd, laat staan uitgevoerd. Het is dan ook geen eenvoudige zaak. Niet enkel is er de vraag hoe groot de nood aan legifereren is, maar ook of wettelijk ingrijpen hier de oplossing voor het eigenlijke probleem biedt. Daarnaast moeten meerdere juridische en ethische argumenten wel overwogen en onderzocht worden. Ook vandaag liggen meerdere wetsvoorstellen¹ voor en werd discreet bevallen opgenomen in het regeerakkoord². We lezen daarover het volgende:

"We maken discreet bevallen mogelijk. Anders dan bij anoniem bevallen worden de gegevens van de moeder in dat geval bijgehouden door een onafhankelijke instantie en zijn ze alleen toegankelijk voor het kind dat uit deze bevalling geboren wordt. Hierdoor blijft het kind de mogelijkheid hebben om op een later tijdstip contact op te nemen met de biologische moeder, met die instantie als tussenpersoon. Dit is een evenwicht dat zowel de moeder als het kind beschermt door de moeder in staat te stellen discreet te bevallen en tegelijkertijd te garanderen dat het kind in goede omstandigheden wordt geboren en zijn wortels kan traceren als hij dat wil."

Hoe zullen de hangende wetsvoorstellen zich verhouden tot elkaar en tot een eventueel initiatief van de regering? Waar liggen gelijkenissen en verschillen?

Gemeenschappelijke elementen lijken onder meer:

- Het bestaan van een 'noodsituatie' (te definiëren door?)
- Het niet opnemen van de naam van de moeder in de geboorteakte, of enige ziekenhuisregistratie,
- Het verlaten van het 'mater semper certa est' principe
- Een toegang tot de gegevens van de geboorte en/of van de moeder mogelijk maken voor het kind, op een later tijdstip en al dan niet onder bepaalde voorwaarden
- Het bewaren van gegevens door een al dan niet onafhankelijke instantie.

¹ <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/56/0630/56K0630001.pdf> (F. Gijbels en c.s.),
<https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/56/0621/56K0621001.pdf> (V. Matz) en
<https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/56/0840/56K0840001.pdf> (K. Gabriëls en P. Van Tigchelt)

² https://www.belgium.be/sites/default/files/resources/publication/files/Regeerakkoord-Bart_De_Wever_nl.pdf

In ons standpunt geven we zowel algemene overwegingen mee als meer specifieke bedenkingen bij bepaalde delen van de wetsvoorstellen.

2 ADVIES AFSTAMMINGSCENTRUM

Voor het Afstammingscentrum staat het respecteren en garanderen van het recht van eenieder op toegang tot de afstammingsinformatie voorop. Iedereen heeft het **fundamentele recht** om te weten van wie men afstamt. Dit werd ook zo meegegeven door de Vlaamse overheid bij de oprichting van het centrum en dit blijkt ook uit de missie: «Het Afstammingscentrum vertrekt vanuit het fundamentele recht op kennis over de eigen afstamming en wil iedereen bij vragen en de zoektocht hiernaar een professionele begeleiding op maat garanderen.» Dit recht is onvervreemdbaar en moet voor eenieder niet enkel even goed beschermd worden, maar ook uitvoerbaar zijn en ondersteund worden.

Bij concepten van discreet bevallen aanvaardt het Afstammingscentrum niet dat eender welke noodsituatie zonder meer een inperking zou legitimeren van dit recht op toegang tot afstammingsinformatie of hindernissen in de uitvoering daarvan. Waar de bescherming van de zwangere vrouw/moeder zeker noodzakelijk kan zijn, moet dit fundamenteel recht in hoofde van de afstamming zo ruim mogelijk gegarandeerd blijven. Het Afstammingscentrum kan zich vinden in het standpunt van Binnenlandsgeadopteerd.be waarin men zich ernstig en terecht zorgen maakt over het hypothekeren van dit recht.

De vraag is hierbij ook of zo'n verregaande ingreep op een basisprincipe in het Belgisch afstammingsrecht ('Mater semper certa est') verantwoord is voor die enkele gevallen waarvoor discreet bevallen eventueel een (gedeeltelijke) oplossing zou kunnen zijn. De federale wetgever vindt alvast van wel. Maar wordt de noodsituatie hiermee opgelost? Moeten de vrouwen in kwestie dan ook heel de zwangerschap geheim houden? Hoe zal dat gebeuren? Worden er genoeg andere, minder ingrijpende, ondersteuningsvormen aangeboord om vrouwen in deze gevaar situatie bij te staan? Er zijn m.a.w. veel meer vragen dan antwoorden.

2.1 Input uit de dossiers

De dossiers van cliënten, die (meer) informatie rond de eerste-/geboortemoeder(s) en rond de context van hun adoptie zoeken, geven vaak aan hoe moeilijk (en soms onhaalbaar) het is om aan informatie te geraken over hun biologische achtergrond. Met name personen die geboren werden uit een anonieme bevalling in Frankrijk en daarna in België geadopteerd werden, botsen vaak op een muur gezien werkelijk geen informatie over hun geboortemoeder beschikbaar is, althans niet voor hen. Geheimhouding, anonimiteit en bij uitbreiding ook elke vorm van discretie, is in deze context nefast voor het recht op weten en voor het welbevinden van de zoekende. Het mag dan ook niet verwonderen dat geadopteerden zelf niet akkoord gaan met een regeling rond discreet bevallen³.

2.2 De noodsituatie en de aangewezen oplossing?

Men stelt dat de mogelijkheid om in alle discretie te bevallen in sommige gevallen een uitweg kan bieden aan een zwangere vrouw die zich in een noodsituatie bevindt. We hebben uiteraard begrip voor vrouwen in nood, maar hebben tegelijk ook veel vragen bij deze oplossing.

³ Zie bvb. <https://www.steunpuntadoptie.be/.../discreet-bevallen-een...>
<https://sociaal.net/opinie/anoniem-of-discreet-bevallen-recht-kind-afkomst/>

Wat is die noodsituatie die dergelijke discretie legitimeert? Wie beoordeelt die situatie⁴ en wanneer precies? Wat of wie ligt aan de basis van de noodsituatie? Waar kunnen zwangere vrouwen in nood terecht? Is de nood acuut of kon al eerder een oplossing gezocht worden die minder drastisch is?

Is onze welvaartstaat het niet verplicht aan zichzelf en aan vrouwen in nood om hen andere en betere vormen van ondersteuning te bieden, zodat ze niet gedwongen worden om de band met hun kind zo volledig en onomkeerbaar te moeten verbreken? We weten dat dergelijke abrupte scheidingen een erg nadelige impact hebben, op het welzijn van zowel moeder en kind en dit op korte én langere termijn. We weten ook steeds beter welke problemen en trauma's anonieme bevallingen en gedwongen adopties veroorzaakt hebben, nu en in het verleden. Is het dan niet eigenaardig om nu via een omweg een nieuwe piste voor adopties 'uit noodzaak' wettelijk te gaan regelen of minstens te faciliteren? Vooral omdat het zo'n impact heeft op de rechten en belangen van de meest kwetsbare persoon in deze context.

In het hoger belang van het kind (IVRK, art. 3) en rekening houdend met andere rechten van het kind (zie verder) lijkt het ons absoluut noodzakelijk om hier **andere mogelijkheden beter en sneller** ter beschikking te stellen. We denken hier aan jeugdhulp en pleegzorg in het bijzonder. Daar kan de vrouw, ook in noodsituaties, wel nog op de achtergrond discreet aanwezig blijven en kan er in de toekomst sprake zijn van een hernieuwd contact. Een te snelle en radicale ingreep zoals discreet bevallen, zal zo goed als zeker op een later moment een hogere maatschappelijk kost met zich meebrengen op het vlak van hulpverlening en geestelijke gezondheidszorg.

Uit getuigenissen⁵ die we konden horen, is het ook nog maar de vraag hoe lang de discretie of geheimhouding kan standhouden. Vele vrouwen die onder druk staan van hun directe omgeving worden vaak en steeds opnieuw opgejaagd én gevonden. Dan zal het ook quasi onmogelijk zijn de zwangerschap en de bevalling geheim te houden. Met alle nefaste gevolgen als het dan toch uitkomt.

2.3 Juridische knelpunten

Bij het Afstammingscentrum gaat de aandacht prioritair naar de **rechten van het kind**, van de afstammeling, zeker gezien het hier rond nog ongebooren/pas geboren kinderen gaat. Zij hebben hierin nl. nog geen stem en het is aan de overheid om hier de nodige (rechts)bescherming te bieden. Het IVRK geeft hierbij duidelijke en bindende bepalingen mee, die gerespecteerd moeten worden:

- Art. 2⁶: het recht op bescherming tegen alle vormen van discriminatie (ook o.b.v. leeftijd bv.)
- Art. 3⁷: beslissingen moeten genomen worden met het hoger belang van het kind als belangrijke overweging. (De invulling van zo'n belang valt met name samen met het respecteren van de andere rechten)

⁴ In het voorstel van Open VLD wordt hierover met geen woord gerept en lijkt dit hoe dan ook een gegeven feit.

⁵ Vb. tijdens de denkdag over discreet bevallen bij MOA VZW op 16 okt. 2025.

⁶ Artikel 2 1. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, eerbiedigen en waarborgen de in het Verdrag beschreven rechten voor ieder kind onder hun rechtsbevoegdheid zonder discriminatie van welke aard ook, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn of haar ouder of wettige voogd. 2. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen om te waarborgen dat het kind wordt beschermd tegen alle vormen van discriminatie of bestraffing op grond van de status of de activiteiten van, de meningen geuit door of de overtuigingen van de ouders, wettige voogden of familieleden van het kind.

⁷ Artikel 3 1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevendende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. 2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuur maatregelen

- Art. 7⁸: het recht om te weten van wie men afstamt en, zover mogelijk, door hen opgevoed te worden
- Art. 8⁹: het recht op identiteit
- Art. 9¹⁰: het recht om niet onrechtmatig van de ouders gescheiden te worden en het recht op contact met de ouder(s)

Het recht van het kind op **toegang** tot alle afstammingsinformatie (meer dan enkel het loutere adoptiedossier bv.) moet aan de vrouw in kwestie omstandig toegelicht worden. Indien dan toch een regeling voor discreet bevallen uitgewerkt wordt, moet zij tijdig gewezen worden op de noodzaak om allerhande info te verzamelen voor later. Dit gaat onder meer over: de identiteit van de moeder (en eventueel vader), medische en genetische informatie, contextuele en emotionele achtergrond van de zwangerschap en de geboorte, uitleg bij de noodsituatie die het discreet bevallen legitimeerde, informatie over geboden begeleiding (of het gebrek daaraan) en de betrokken instanties alsook alle documenten die de opvolgende adoptie mogelijk maakten.

Het vastleggen van **leeftijdsvereisten** en voorwaarden voor toegang tot info over de moeder zijn vanuit kinderrechtenperspectief niet te verantwoorden. Iedereen heeft het fundamentele recht te weten van wie men afstamt. Het heeft ook weinig zin om dergelijke belangrijke informatie geheim te houden tot een bepaalde leeftijd en dan die info ineens wel vrij te geven. Leeftijdsgrenzen zijn bovendien steeds arbitrair en het ene kind zal al sneller vragen stellen dan het andere. De vraag is eerder hoe en door wie, met welke ondersteuning, welke informatie kan gedeeld worden, rekening houdend met de maturiteit en beoordelingsvermogen van het betrokken kind. Indien er al een leeftijd zou bepaald worden, dan is het logisch de grens op 12 jaar te leggen, zoals dit ook geldt voor inzage in adoptiedossiers of om een dossier starten bij het Afstammingscentrum¹¹.

Het Afstammingscentrum kan zich geenszins vinden in enig **vetorecht** van de vrouw. Ervan uitgaande dat baby's en erg jonge kinderen geen zoekvragen zullen uiten, zullen afstammingsvragen pas komen na enkele jaren. De noodsituatie die aan de basis lag van de discrete bevalling zal dan toch al geëvolueerd zijn, of misschien niet langer bestaan. Er is dan ook geen enkele reden om aan de moeder een weigeringsrecht te geven, waardoor haar kind niet aan de informatie kan komen waar die recht op heeft. De identiteit en afstammingsgeschiedenis van een persoon mogen niet afhankelijk worden gemaakt van de bereidheid van een geboorteouder om informatie vrij te geven.

In het voorstel van Les Engagés wordt ook gesproken van **vaders en meemoeders** die zich blijkbaar niet kunnen verzetten tegen de plannen van de moeder om discreet te bevallen. Opnieuw komt hier de vraag op waar de noodsituatie dan wel mee te maken heeft? Het kind zou dan tegelijk een ouder kunnen

⁸ Artikel 7 1. Het kind wordt onmiddellijk na de geboorte ingeschreven en heeft vanaf de geboorte het recht op een naam, het recht een nationaliteit te verwerven en, voor zover mogelijk, het recht zijn of haar ouders te kennen en door hen te worden verzorgd. 2. De Staten die partij zijn, waarborgen de verwezenlijking van deze rechten in overeenstemming met hun nationale recht en hun verplichtingen krachtens de desbetreffende internationale akten op dit gebied, in het bijzonder wanneer het kind anders staatloos zou zijn.

⁹ Artikel 8 1. De Staten die partij zijn, verbinden zich tot eerbiediging van het recht van het kind zijn of haar identiteit te behouden, met inbegrip van nationaliteit, naam en familiebetrekkingen zoals wettelijk erkend, zonder onrechtmatige inmenging. 2. Wanneer een kind op niet rechtmatige wijze wordt beroofd van enige of alle bestanddelen van zijn of haar identiteit, verlenen de Staten die partij zijn passende bijstand en bescherming, teneinde zijn identiteit zo snel mogelijk te herstellen.

¹⁰ Artikel 9 1. De Staten die partij zijn, waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn of haar ouders tegen hun wil, tenzij de bevoegde autoriteiten onder voorbehoud van de mogelijkheid van rechterlijke toetsing, in overeenstemming met het toepasselijk recht en de toepasselijke procedures, beslissen dat deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind. Een dergelijke beslissing kan noodzakelijk zijn in een bepaald geval, zoals wanneer er sprake is van misbruik of verwaarlozing van het kind door de ouders, of wanneer de ouders gescheiden leven en er een beslissing moet worden genomen ten aanzien van de verblijfplaats van het kind.

¹¹ Het Afstammingscentrum kan bovendien ook voor kinderen onder die leeftijd een inschatting maken of er al niet eerder bepaalde info kan gedeeld worden of toelichting gegeven worden, mits de nodige ondersteuning.

verliezen die eventueel wel voor het kind wil of kan instaan? In geval van een meemoeder, vragen we ons toch af of het hier niet een intentionele zwangerschap/ouderschap betreft? Hoe moeten we hier een noodsituatie zien?

2.4 Alternatieven?

De noodsituaties waarvan sprake hier vereisen zeer zeker de bescherming van de vrouw in kwestie. Laat daarover geen twijfel bestaan. Er is een nood aan bescherming ten aanzien van iemand of meerderen uit haar directe omgeving. Problemen binnen die privésfeer, waardoor de zwangerschap en de bevalling geheim gehouden moet worden, kunnen zich op meerdere domeinen afspelen: seksueel geweld, cultureel of religieus taboe, overspel... Maar de dreiging komt geenszins vanuit het kind. En toch zal enkel het kind (en de moeder) alle nadelige gevolgen moeten dragen, niet enkel rond het recht op afstammingsinfo. Hier dient een deugdelijke afweging van rechten gemaakt te worden en er moet voldoende gezocht worden naar andere, minder radicale, oplossingen binnen de (crisis)hulpverlening?

In de wetsvoorstellen wordt adoptie als enige oplossing voor het kind gesteld. Dit is een erg **definitieve en drastische cesuur** met de moeder en familie van het kind. Minder radicale interventies, zoals pleegzorg bijvoorbeeld, zijn alvast meer in overeenstemming met de fundamentele rechten van het kind. Vanuit dit perspectief situeren de verplichtingen van de overheid zich veeleer op het vlak van welzijnsbeleid in de vorm van betere, aanklappende begeleiding, bescherming van vrouwen tegen gevaren uit haar directe omgeving en het zoeken naar alternatieven binnen de (jeugd)hulpverlening. Zo blijkt bv. uit de jaarverslagen van het Adoptiehuis dat, mits begeleiding en ondersteuning, de meerderheid van de vrouwen uiteindelijk toch afziet van het afstand doen van haar kind¹². Een win-win voor beiden, op korte en zeker op langere termijn. Een adoptie is zeker voor het kind, geen automatische mirakeloplossing. Een beslissing die tijdens een crisissituatie wordt genomen, kan langdurige gevolgen hebben voor iemand die op dat moment nog geen stem heeft. Het gaat dus niet alleen over de bescherming van een pasgeborene, maar ook over diens latere identiteit, familiegeschiedenis en eventuele zoektocht.

2.5 Terminologie?

In de verschillende voorstellen worden verschillende termen gebruikt. Sommige daarvan zijn anno 2026 niet echt meer aanvaardbaar, zoals 'afstandskind' en 'natuurlijke' ouder.

Ook het begrip 'evenwicht' wordt hier o.i. redelijk makkelijk gehanteerd. Er is nl. niet echt een gezond evenwicht tussen de rechten van de moeder en het kind, wanneer het kind in de belangenafweging niet echt vertegenwoordigd is, laat staan partij is. In het beste geval komt het kind pas aan een rechtsuitoefening toe op een bepaalde leeftijd en dan nog onder bepaalde voorwaarden. Het moge duidelijk zijn dat de belangen van de moeder hier voorrang krijgen, waardoor er niet echt sprake is van een evenwicht.

2.6 Pragmatiek

Al bij al stellen we ons de vraag of de problematiek en de nood groot genoeg zijn voor een legifererend optreden. Er is ook het risico dat een wettelijke regeling drempelverlagend voor vrouwen zal werken. Dit laatste is alvast te vermijden. Data ontbreken hier vooralsnog. Er is evenmin geen enkele duidelijkheid

¹² Zie sociaal.net, 28 mei 2025: "Uit de jaarverslagen van Adoptiehuis van 2023 en 2024 blijkt dat 3 op de 4 vrouwen die in begeleiding was bij Adoptiehuis er effectief voor koos om haar kind te behouden. "De huidige Belgische wetgeving en begeleiding rond binnenlandse adoptie zijn momenteel goed georganiseerd en bieden de nodige garanties voor zowel biologische ouders als geadopteerden", stelt Debora. "Dit systeem ondermijnen met een optie voor discreet bevallen is een stap achteruit."

of bewijs dat de mogelijkheid van discreet bevallen preventief zou werken bij het te vondeling leggen van kinderen, het gebruik van de vondelingenschuif, het anoniem bevallen of, erger, infanticide (DE CLERCK, 2015, par. 195).

Wel positief zijn dan de initiatieven rond communicatie over alternatieven en een flankerend zorgbeleid.

Tegelijk weten we ook dat in realiteit het zoeken naar verwanten steeds makkelijker en toegankelijker wordt door het bestaan van de commerciële, internationale DNA-databanken. Net zoals bij anonieme donoren wordt het stilaan onhoudbaar om het geheim te bewaren door de mogelijkheden die deze innovaties bieden. Discretie verzekeren is dan ook onhoudbaar en zo eerder een 'valse' oplossing.

De voorstellen geven ook geen oplossing voor bevallingen buiten een ziekenhuis. Terwijl de kans hiertoe bij noodsituaties groter is.

Praktisch gezien vragen we ons ook af hoe de aanpak van de vrouw in kwestie loopt als zij tijdig moet aangeven discreet te willen bevallen omdat er bv. een pluridisciplinair team op de been gebracht moet worden om over haar situatie te oordelen?

2.7 Overige specifieke vragen en bedenkingen

- Het louter vermoeden dat een moeder na een discrete bevalling en na het verloop van een wachttijd haar **toestemming** geeft voor adoptie lijkt kort door de bocht. Het is raadzaam die toestemming opnieuw expliciet op te nemen bij de adoptiebeslissing na de nodige bedenktijd. Zowel de beslissing van de vrouw als de noodsituatie kunnen nl. veranderen bij of kort na de geboorte van een kind.
- Wat is de positie van het kind tijdens de **wachttijd**? Hier is het kind dan juridisch 'in limbo': geen ouder op de geboorteakte, terwijl wel degelijk geweten is wie de moeder is, maar ook nog niet geadopteerd. Dit is een hoogst onwenselijke situatie voor een jong kind. Hier is minstens een duidelijke voogdij- of zorgregeling vereist.
- Alles wat begeleiding ondersteuning, mogelijke bemiddeling e.d. betreft zijn in essentie gemeenschapsaangelegenheden, waar rond de nodige **samenwerkingsakkoorden** gesloten moeten worden. Waar aan Vlaamse kant een Afstammingscentrum bestaat, is dat niet zo in de andere gemeenschappen. De bijstand die kan verleend worden aan zoekende afstammelingen zal zo niet op eenzelfde manier kunnen aangeboden worden in alle gemeenschappen. Ook de Raad van State had hieromtrent bedenkingen¹³. Bovendien is de vraag hoe zij van bestaande voorzieningen op de hoogte worden gebracht?
- Nemen we ook de nakende opheffing van de donoranonimiteit en een regeling rond draagmoederschap in overweging, dan lijkt het ons aangewezen om een overkoepelende, **neutrale** instantie te creëren waar alle soorten **afstammingsinformatie** correct en langdurig opgeslagen kunnen worden. Uit ervaring bij onze cliënten weten we dat velen onder hen eerder bij een neutrale instantie te rade gaan dan bij een voorziening die betrokken was bij de oorsprong van de afstammingsvraag. Verder kunnen op termijn ook nakomelingen van de betrokken afstammeling op zoek gaan naar gegevens over hun voorouders. De opslag van correcte en volledige data moet dan ook langdurig gegarandeerd worden. Idealiter wordt de opslag van de gegevens van de moeder gelinkt aan het Rijksregister zodat wijzigingen in haar leven (burgerlijke staat, adres, overlijden...) correct bijgehouden worden.

¹³ Advies RvSt, 69/870, 15 maart, 2022, par. 4.2 (DOC 55 1631/002)
<https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/55/1631/55K1631002.pdf>

3 BESLUITEND

In debatten als deze moet het recht van de meest kwetsbare partij, zijnde het kind, de bovenhand halen. Discreet bevallen biedt voor afstammelingen misschien iets meer kans op toegang tot informatie dan anoniem bevallen, maar dat maakt het nog geen wenselijke optie. Het zal nl. opnieuw de geadopteerde zijn die alle stappen moet zetten en de zoektocht moet aanvangen, met eventueel nog het risico dat de moeder zich verzet tegen het vrijgeven van gegevens. In dergelijke geval volgen dan procedures voor een aangewezen autoriteit of de rechtbank. Het recht op afstammingsinformatie is echter een fundamenteel recht en dit kan dus niet afhankelijk gemaakt worden van toestemmingen van eender wie. Ook leeftijdsgrenzen zijn hier een probleem. Waarom moet een persoon eerst jarenlang in het ongewisse blijven?

Zoals wel vaker bij (het gebrek aan) rechtsbescherming van de afstammeling, gaat de aandacht hier opnieuw naar de betrokken volwassene en onvoldoende naar het kind.

Hoe dan ook lijkt het louter weglaten van informatie over de moeder in de geboorteakte en andere databestanden op zich geen afdoend antwoord op de reële noodsituaties waarin sommige vrouwen zich bevinden. Een doorgedreven, toegankelijke, professionele ondersteuning en begeleiding zou hier een veel werkzamer en meer humane uitweg bieden dan een regeling voor discreet bevallen.

Het recht op kennis van de eigen afstamming moet het centrale uitgangspunt blijven bij eender welke wettelijke regeling. De bescherming van vrouwen in een kwetsbare situatie is noodzakelijk en verdient een doortastend beleid van toegankelijke hulp, begeleiding en bescherming. Die bescherming mag echter niet leiden tot een structurele beperking van het recht van het kind, en later de volwassene, om afkomst te kennen.

LITERATUUR

BAGLIETTO, C. en BORDIER, L. (2024), Preserving family relations as an essential feature of the child's right to identity, *Adoption and Culture*, Vol. 12, nr. 2, <https://muse.jhu.edu/article/947402>

COMITE RECHTEN VAN HET KIND, C.O. Zwitserland over discreet bevallen, par 22b: toegang tot informatie reguleren <https://docs.un.org/en/CRC/C/CHE/CO/5-6> (par. 22 b)

DE CLERCK, H. (2015), <https://scriptiebank.be/scriptie/2015/naar-de-invoering-van-de-anonieme-discrete-bevalling-belgie>.

KINDERRECHTENCOMMISSAARIAAT, adviezen over discreet bevallen

- 2013, <https://www.kinderrechten.be/advies/discreet-bevallen-met-informatiewaARBorgen-voor-het-kind>
- 2009, <https://www.kinderrechten.be/advies/discreet-bevallen>

WOUTERS, K. (2025), Anoniem of discreet bevallen: bewaak recht van het kind om afkomst te kennen, *Sociaal.net*, 28 mei 2025, <https://sociaal.net/ opinie/anoniem-of-discreet-bevallen-recht-kind-afkomst/>